

NYSPIRITUALISMEN

Vi har just talat om dem som vill reagera mot den rådande ordningen men som i avsaknad av den kunskap som fordras för att kunna göra detta på ett effektivt sätt, nära nog "oskadliggöres" och leds på villospår. Men vid sidan av dessa finns också de som det däremot inte är alltför lätt att driva framåt på den väg som leder till omstörtningen. Den förevändning man ger dessa i nuvarande tingens tillstånd är vanligen att "bekämpa materialismen", och säkerligen tror de flesta uppriktigt på detta. Men medan de förstnämnda, om de också vill verka i denna riktning, åstadkommer endast en oklar och platt "spiritualistisk" filosofi, som inte får någon verklig betydelse men som åtminstone är nästan oskadlig, är däremot de sistnämnda inriktade på de värsta psykiska illusionernas område, vilket är betydligt farligare. Medan de förstnämnda alla är aningslöst mer eller mindre påverkade av den moderna andan men ändå inte tillräckligt djupt för att vara helt förblindade, är dessa som det nu handlar om fullständigt uppfyllda av denna och berömmar sig allmänt av att vara "moderna". Bland de olika yttringarna av denna anda är materialismen den enda som bär dem emot, och de är så intagna av denna enda idé att de inte ens ser att många andra ting, såsom vetenskapen och industrin som de beundrar, genom sitt ursprung och själva sin natur är starkt beroende av denna materialism, som inger dem en sådan fasa. Det är därför lätt att förstå varför en dylik inställning nu måste uppmuntras och spridas: dessa människor är de bästa omedvetna medhjälpare som står att finna för det andra skedet i den antitraditionella aktionen. När materialismen nära nog spelat ut sin roll, är det dessa som i världen skall sprida det som måste följa den. Och de kommer också att utnyttjas att aktivt hjälpa till att öppna de "rämnor" vi tidigare talat om, ty på detta område handlar det ej längre blott om några slags "ideer" eller teorier utan samtidigt även om en "praktik", som sätter dem i omedelbar förbindelse med subtila krafter av lägsta slag. För övrigt lånar de sig till detta så mycket mer beredvilligt som de är fullkomligt vilseförda rörande dessa krafters verkliga natur, och de går rent av så långt att de tillägger dem en "andlig" karaktär.

Det är detta, som vi givit den allmänna beteckningen "nyspiritualismen" för att skilja den från den vanliga filosofiska "spiritualismen". Vi skulle nästan kunna nöja oss med att bara omnämna den i förbigående, då vi ju redan ägnat specialstudier åt två av dess mest utbredda former (1). Men den utgör ett alltför viktigt inslag bland dem som särskilt kännetecknar den innevarande tidsåldern för att vi skulle kunna underlåta att påminna åtminstone om dess huvuddrag, medan vi för stunden avstår från att behandla den "pseudoinitiatiska" sida som de flesta hithörande skolor uppvisar (likväl med undantag för de spiritistiska skolorna, som är öppet profana, vilket för övrigt fordras genom deras till ytterlighet gående "popularisering"), ty vi behöver återkomma särskilt till detta litet senare. Först och främst bör anmärkas att det icke alls rör sig om en enhetlig grupp utan om något som antar många slags olika former, även om allt detta alltid företer tillräckligt av gemensamma kännetecken, så att man med fog kan samla dem under samma beteckning. Men det underligaste är att alla grupperingar, skolor och "rörelser" av detta slag ständigt är i tävlan och rent av i strid med varandra, så till den grad att det vore svårt att annorstädes utom mellan de politiska "partierna" finna ett våldsammare hat än det som råder mellan deras respektive anhängare, alltmedan med en egendomlig ironi alla dessa människor har en mani på att i tid och otid predika "broderskap"! Här finns något verkligt "kaotiskt", som kan ge även ytliga iakttagare intrycket av en till ytterlighet driven oordning, och i själva verket är detta nog ett tecken på att denna "nyspiritualism" utgör ett ganska långt framskridet stadium på vägen mot upplösningen.

Trots den motvilja "nyspiritualismen" visar materialismen, liknar den ändå denna i mer än ett avseende, så att man ifråga om den kunnat ganska riktigt använda uttrycket "överflyttad

materialism", det vill säga i det hela taget utsträckt bortom den kroppsliga världens gränser. Det som visar detta mycket tydligt är de grova föreställningar av den subtila och så kallade "andliga" världen vi redan förut anspelat på och som knappast är annat än bilder lånade från det kroppsliga området. Samma "nyspiritualism" beror också på de tidigare stadierna i den moderna avvikelsen, på ett mycket verksammare sätt genom det man kan kalla dess "scientistiska" eller vetenskapstroende sida. Också detta har vi påtalat, när vi dryftade det inflytande dess olika skolor rönt av den vetenskapliga "mytologin" alltsedan de uppstod. Det finns anledning att alldeles särskilt notera den viktiga ställning som helt allmänt och undantagslöst innehas av de ideer om "framåtskridande" och "utveckling" som hör till de mest typiska kännetecknen för den moderna mentaliteten och som sålunda ensamma torde kunna räcka för att karakterisera dessa uppfattningar såsom ett av de mest ovedersägliga alstren av denna mentalitet. Låt oss tillägga att också de av dessa skolor, som vill ge sig sken av att vara "urgamla" genom att på sitt eget sätt använda brottstycken av oförstådda och förvanskade traditionella ideer eller genom att vid behov dölja moderna ideer under en vokabulär lånad från någon öster- eller västerländsk traditionell form (vilket allt, i förbigående sagt, uttryckligen motsäger deras tro på "framåtskridande" och "utveckling"), är ständigt upptagna med att söka bringa dessa gamla eller föregivet gamla ideer i överensstämmelse med den moderna vetenskapens teorier. Ett dylikt arbete måste ju för övrigt ständigt göras om, allt eftersom dessa teorier förändras, men man måste säga att de som ägnar sig åt detta, underlättar sitt bestyr genom att nästan alltid hålla sig till det man kan finna i "populärvetenskapliga" verk.

Dessutom är "nyspiritualismen", genom den del av den vi betecknat såsom "praktisk", i god överensstämmelse med den moderna mentalitetens "experimentella" tendenser. Det är däri-genom som den så småningom kommer att utöva ett märkbart inflytande på vetenskapen själv och på sätt och vis innästla sig i denna medelst det som man kallar "metapsykiken". Säkert förtjänar de fenomen, som denna hänför sig till, själva att studeras lika väl som de av den kroppsliga ordningen. Men det som ger anledning till invändning är det sätt på vilket den vill studera dem, genom att tillämpa den profana vetenskapens synsätt. Fysikerna (vilka envisas med att använda sina kvantitativa metoder, ända därefter att de vill "väga själen"!) och även psykologerna i "officiell" mening är säkerligen så illa förberedda för ett sådant studium som möjligt och just däri-genom mer än några andra fallna för att låta bedraga sig på alla sätt (2). Det finns också något annat: de "metapsykiska" undersökningarna företas nästan aldrig obero-ende av varje stöd från "nyspiritualisternas" och framför allt spiritisternas sida, vilket bevisar att dessa till slut väl förstår att låta dem tjäna deras "propaganda". Det som kan vara det allvarligaste härvidlag är att experimentatorerna försätts i sådana förhållanden att de finner sig nödsakade att vända sig till spiritistiska "medier", det vill säga individer, vilkas förutfattade åsikter märkbart förändrar de ifrågavarande fenomenen och så att säga ger dessa en speciell "färgning". Dessa individer har dessutom med särskild omsorg dresserats (ty det finns rent av "skolor för medier") att tjäna till passiva redskap och "underlag" för vissa inflytelser här-rörande från den subtila världens "drägg", inflytelser som de "förmedlar" och överallt bär med sig och som inte kan undgå att på farligt vis påverka alla dem, vetenskapsmän eller andra, som kommer i beröring med dem och som genom sin okunnighet om det som ligger djupast i detta är fullständigt ur stånd att försvara sig mot dem. Vi skall icke uppehålla oss mera vid detta, ty vi har redan förklarat oss tillräckligt om allt detta annorstädes, och vi har i det hela taget bara att hänvisa dem som önskar detta mer utvecklat till dessa ställen. Men vi är angelägna om att understryka, emedan det också är något som är alldeles speciellt för den innevarande tidsåldern, det besynnerliga i "mediernas" roll och i den föregivna nödvändig-heten av deras närvaro för alstrandet av fenomen hörande till den subtila ordningen. Varför förekom ingenting dylikt förr, vilket ingalunda hindrade krafter av detta slag att manifesteras spontant, under vissa omständigheter, med en helt annan omfattning än de gör under de spiritistiska eller "metapsykiska" seanserna (och detta mycket ofta i obebodda hus eller på öde

platser, vilket utesluter den alltför bekväma hypotesen om närvaron av ett "medium", som är omedvetet om sina förmågor)? Man kan fråga sig, om det verkligen inte, sedan spiritismen framträdde, förändrats något i själva det sätt, på vilket den subtila världen verkar i sina "interferenser" med den kroppsliga världen och om detta egentligen inte bara är ett nytt exempel på de förändringar av miljön som vi redan betraktat vad gäller materialismens verkningar. Men visst är att det i alla händelser finns något som fullkomligt motsvarar kraven på en "kontroll", som utövas över dessa lägre psykiska inflytanden, redan i sig själva väsentligen "olycksbringande", för att använda dem mer direkt för vissa bestämda syften i enlighet med den förut uppgjorda planen för det omstörtningssverk, för vilket de nu "frigjorts" i vår värld.

Noter

(1) *L'Erreur spirite* och *Le Théosophisme, histoire d'une pseudo-religion*.

(2) I detta vill vi inte tala blott om det större eller mindre, medvetna eller omedvetna be-
drägeri, som man måste räkna med, utan också om de vanföreställningar rörande naturen av
de krafter som ingriper i det verkliga frambringandet av de så kallade metapsykiska feno-
menen.

Ovanstående text utgör kapitel XXXII av René Guénons bok *Kvantitetens herravälde och tidens tecken*. Boken är en översättning från franskan av Lars Adelskog. Originalets titel är *Le Règne de la Quantité et les Signes des Temps*. Svenska översättningen © Lars Adelskog 2013. Eftertryck eller annan återpublicering, helt eller delvis, såsom elektronisk text på internet eller på annat sätt, förbjudes.